



۲۰۱۳/۰۱/۲۵

ولی احمد شاکر

اندیشه های وارداتی

تا به کی بر دامن بیگانگان چنگی زنیم باید از خود صورتی سازیم و آهنگی زنیم

در حیات سیاسی کشور ما اصولی که بر اساس تجسم آینده نگر از میانه اجتماع خود ما ظهور کرده باشد کمتر به چشم خورده است. به جای طرحی از خود، ما پیوسته سیستم ها و عقایدی را از خارج سرحدات وطن خود وارد کشور کرده، و قبولاندن آن را بر خویش و بر ملت خویش واجب دانسته ایم.

ما خواسته ایم مارکسیزم، وهابیت، مذهب گرایی، و دیموکراسی را آنچنان که در اتحاد جماهیر شوروی، عربستان سعودی، ایران، و ممالک غربی تطبیق شده است، در افغانستان نیز به اجرا نموده و پیاده نمائیم. متأسفانه، تا حال پافشاری کله شکنه ما بر مؤثریت تطبیق این ایده ها نتایج ناگوار و حتی فاجعه برانگیز به بار آورده است.

انتظارات غیر واقعینانه از جامعه و توقع معجزه آفرینی از این اندیشه های وارداتی، ما را جز به مصیبت و مآیوسی به کدام نتیجه دیگری نرسانده است. از این رو، باید خط مشی بر اساس بینشی که ریشه در همین خاک قایم داشته باشد، نه در پایتخت های کشورهای بیگانه، برگزینیم تا از بحران فساد، خشونت، و عقب ماندگی بدر آییم. آیا ثواب بر آن نخواهد بود تا از به خود اندیشی و خود شناسی آغاز کنیم؟ اول قابلیت ها، محدودیت ها، و خصوصیت های جامعه خود را به گونه عمومی بررسی کنیم، تا باشد که درکی از خود ما و از کشور ما مدد کار ما در شناسایی مشکلات و مصایبی که با آن سردچار هستیم. مثلاً از خود بپرسیم که آیا چگونه و تا کدام حد می توان حقایق را با ارزش ها و پدیده هایی که جامعه خواهان آن است تطابق داد تا مولد درد سرهای تازه نگردد.

در این راستا می توان از مفکوره های بدرد بخور شرقی و غربی در مکان و زمان مناسب بهره برد. اما کار برد این آیدیالوژی ها منحیث معیار ما را دوباره به بیراهه خواهد کشانید.

افغانستان هم مشکلات و هم راه حل های منحصر به خودش را دارد، که نتیجه عملکرد عوامل سیاسی، اقتصادی، جغرافیایی، و تاریخی این سرزمین است. این فکتورها با هم چون شبکه ای در آمیخته و در تعیین سرنوشت و ساختار جامعه ما نقش بازی کرده است. با شناسایی و در نظر داشت این عوامل خواهیم توانست راه های حلی را که از همین سرزمین سرچشمه گرفته و عبور کرده برای مجادله با سختی ها بدست آریم. بهتر است تا به جای تطبیق کورکورانه طرح هایی که کمتر ارتباطی به ضرورت های این ملت دارد، خط مشی را برگزینیم تا اجرای آن، زخم های کشور ما را دوا شده بتواند، نه اینکه بر آن نمک بپاشد.

به این ترتیب، به جای کشانیدن به زور ملت به سوی تغییر، می توان همدست آن در تلاش برای گشایش راهی به سوی پیشرفت و ترقی شد.

پایان

د پانو شمیره: له ۱ تر ۱

افغان جرمن آنلین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاډونه: دلېکنې دلېکنيزې بڼې پاډوالي دلېکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ